

¹Und des HERRN Wort kam über mich, und er führte mich hinaus im Geist des HERRN und stellte mich auf ein weites Feld, das voller Totengebeine lag.²Und er führte mich allenthalben dadurch. Und siehe, des Gebeins lag sehr viel auf dem Feld; und siehe, sie waren sehr verdorrt.³Und er sprach zu mir: Du Menschenkind, meinst du auch, daß diese Gebeine wieder lebendig werden? Und ich sprach: HERR HERR, das weißt du wohl.⁴Und er sprach zu mir: Weissage von diesen Gebeinen und sprich zu ihnen: Ihr verdorrt Gebeine, höret des HERRN Wort!⁵So spricht der HERR HERR von diesen Gebeinen: Siehe, ich will einen Odem in euch bringen, daß ihr sollt lebendig werden.⁶Ich will euch Adern geben und Fleisch lassen über euch wachsen und euch mit Haut überziehen und will euch Odem geben, daß ihr wieder lebendig werdet, und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR bin.⁷Und ich weissagte, wie mir befohlen war; und siehe, da rauschte es, als ich weissagte, und siehe, es regte sich, und die Gebeine kamen wieder zusammen, ein jegliches zu seinem Gebein.⁸Und ich sah, und siehe, es wuchsen Adern und Fleisch darauf, und sie wurden mit Haut überzogen; es war aber noch kein Odem in ihnen.⁹Und er sprach zu mir: Weissage zum Winde; weissage, du Menschenkind, und sprich zum Wind: So spricht der HERR HERR: Wind komm herzu aus den vier Winden und blase diese Getöteten an, daß sie wieder lebendig werden!¹⁰Und ich weissagte, wie er mir befohlen hatte. Da kam Odem in sie, und sie wurden wieder

¹كَانَتْ عَلَيَّ يَدُ الرَّبِّ فَأَخْرَجَنِي بِرُوحِ الرَّبِّ وَأَتَرَلَنِي فِي وَسْطِ الْبُقْعَةِ، وَهِيَ مَلَأَتْهُ عِطَامًا.²وَأَمَرَنِي عَلَيْهَا مِنْ حَوْلِهَا وَإِذَا هِيَ كَثِيرَةٌ جِدًّا عَلَى وَجْهِ الْبُقْعَةِ، وَإِذَا هِيَ يَابِسَةٌ جِدًّا.³فَقَالَ لِي، يَا ابْنِ آدَمَ، أَتَحْيَا هَذِهِ الْعِطَامَ. فَقُلْتُ، يَا سَيِّدُ الرَّبِّ أَنْتَ تَعْلَمُ.⁴فَقَالَ لِي، تَبَّأٌ عَلَى هَذِهِ الْعِطَامِ وَقُلْ لَهَا، أَتَبْنِئُ الْعِطَامَ الْيَابِسَةَ، أَسْمَعِي كَلِمَةَ الرَّبِّ.⁵هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ لِهَذِهِ الْعِطَامِ، هَتَدَا أُدْخِلُ فِيكُمْ رُوحًا فَتَحْيَوْنَ.⁶وَأَضَعُ عَلَيْكُمْ عِصَاً وَأَكْسِيكُمْ لَحْمًا وَأُبْسِطُ عَلَيْكُمْ جِلْدًا وَأَجْعَلُ فِيكُمْ رُوحًا فَتَحْيَوْنَ وَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.⁷فَتَبْنَأْتُ كَمَا أَمَرْتُ. وَبَيْنَمَا أَنَا أَتَبْنِئُ كَانَ صَوْتُ وَإِذَا رَعُشٌ فَتَقَارَبَتِ الْعِطَامُ كُلُّ عَظْمٍ إِلَى عَظْمِهِ.⁸وَتَطَرَّتْ وَإِذَا بِالْعِصَبِ وَاللَّحْمِ كَسَاهَا، وَبُسِطَ الْجِلْدُ عَلَيْهَا مِنْ قَوْوٍ، وَلَبَسَ فِيهَا رُوحٌ.⁹فَقَالَ لِي، تَبَّأٌ لِلرُّوحِ، تَبَّأٌ يَا ابْنَ آدَمَ، وَقُلْ لِلرُّوحِ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَلَمْ يَا رُوحُ مِنَ الرِّيحِ الْأَرْبَعِ وَهَبَّ عَلَى هَؤُلَاءِ الْفُتُلَى لِيَحْيُوا.¹⁰فَتَبْنَأْتُ كَمَا أَمَرَنِي، فَدَخَلَ فِيهِمُ الرُّوحُ، فَحَيُّوا وَقَامُوا عَلَى أَفْئَادِهِمْ جَبَشَ عَظِيمٌ جِدًّا.¹¹ثُمَّ قَالَ لِي، يَا ابْنَ آدَمَ، هَذِهِ الْعِطَامُ هِيَ كُلُّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ. هَا هُمْ يَقُولُونَ، يَبَسَتْ عِطَامُنَا وَهَلَكَ رَجَاؤُنَا. قَدْ انْقَطَعْنَا.¹²لِذَلِكَ تَبَّأٌ وَقُلْ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَتَدَا أَفْتَحُ قُبُورَكُمْ وَأَضَعِدُّكُمْ مِنْ قُبُورِكُمْ يَا سَعْيِي وَآتِي بِكُمْ إِلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ.¹³فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ عِنْدَ فَتْحِي قُبُورَكُمْ وَأَضْعَادِي إِيَّاكُمْ مِنْ قُبُورِكُمْ يَا سَعْيِي. وَأَجْعَلُ رُوحِي فِيكُمْ فَتَحْيَوْنَ، وَأَجْعَلُكُمْ فِي أَرْضِكُمْ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ تَكَلَّمْتُ وَأَفْعَلُ، يَقُولُ الرَّبُّ.¹⁴وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ،¹⁵وَأَنْتَ يَا ابْنَ آدَمَ، خُذْ لِنَفْسِكَ عَصَاً وَاجِدَةً وَاكْتُبْ عَلَيْهَا، لِيَهُودَا وَلِيَنِي إِسْرَائِيلَ رُقَقَائِهِ. وَخُذْ عَصَاً أُخْرَى وَاكْتُبْ عَلَيْهَا، لِيُوسُفَ عَصَاً أَفْرَايِمَ وَكُلَّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ رُقَقَائِهِ.¹⁷وَافْرِئْهُمَا الْوَاحِدَةَ بِالْأُخْرَى كَعَصَاً وَاجِدَةً، فَتَصِيرَا وَاحِدَةً فِي يَدِكَ.¹⁸فَإِذَا سَأَلَكَ أَبْنَاءُ سَعْيِكَ، أَمَا تُخْبِرُنَا مَا لَكَ وَهَذَا.¹⁹فَقُلْ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَتَدَا أَخُذْ عَصَاً يُوسُفَ الَّتِي فِي يَدِ أَفْرَايِمَ، وَأَسْبِطْ إِسْرَائِيلَ رُقَقَاءَهُ، وَأَضُمَّ إِلَيْهَا عَصَاً يَهُودَا، وَأَجْعَلُهُمْ عَصَاً وَاحِدَةً فَتَصِيرُونَ وَاحِدَةً فِي يَدِي.²⁰وَتَكُونُ الْعَصَوَانِ اللَّتَانِ كَنْبَتَ عَلَيْهِمَا فِي يَدِكَ أَمَامَ أَعْيُنِهِمْ.²¹وَقُلْ لَهُمْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَتَدَا أَخُذْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ الَّتِي دَهَبُوا إِلَيْهَا، وَأَجْمَعْهُمْ مِنْ كُلِّ تَاجِيَةٍ، وَآتِي بِهِمْ إِلَى

lebendig und richteten sich auf ihre Füße. Und ihrer war ein großes Heer.¹¹ Und er sprach zu mir: Du Menschenkind, diese Gebeine sind das ganze Haus Israel. Siehe, jetzt sprechen sie: Unsere Gebeine sind verdorrt, und unsere Hoffnung ist verloren, und es ist aus mit uns.¹² Darum weissage und sprich zu ihnen: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich will eure Gräber auftun und will euch, mein Volk, aus denselben herausholen und euch ins Land Israel bringen;¹³ und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR bin, wenn ich eure Gräber geöffnet und euch, mein Volk, aus denselben gebracht habe.¹⁴ Und ich will meinen Geist in euch geben, daß ihr wieder leben sollt, und will euch in euer Land setzen, und sollt erfahren, daß ich der HERR bin. Ich rede es und tue es auch, spricht der HERR.¹⁵ Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:¹⁶ Du Menschenkind, nimm dir ein Holz und schreibe darauf: Des Juda und der Kinder Israel, seiner Zugetanen. Und nimm noch ein Holz und schreibe darauf: Des Joseph, nämlich das Holz Ephraims, und des ganzen Hauses Israel, seiner Zugetanen.¹⁷ Und tue eins zum andern zusammen, daß es ein Holz werde in deiner Hand.¹⁸ So nun dein Volk zu dir wird sagen und sprechen: Willst du uns nicht zeigen, was du damit meinst?¹⁹ So sprich zu ihnen: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich will das Holz Josephs, welches ist in Ephraims Hand, nehmen mit samt seinen Zugetanen, den Stämmen Israels, und will sie zu dem Holz Juda's tun und ein Holz daraus machen, und sollen eins in meiner Hand sein.²⁰ Und sollst also die Hölzer,

أَرْضِهِمْ.²² وَأَصْبَرُهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً فِي الْأَرْضِ عَلَى جِبَالِ إِسْرَائِيلَ، وَمَلِكٌ وَاحِدٌ يَكُونُ مَلِكًا عَلَيْهِمْ كُلَّهُمْ، وَلَا يَكُونُونَ بَعْدَ أَمْتَيْنِ، وَلَا يَنْقَسِمُونَ بَعْدَ إِلَى مَمْلَكَتَيْنِ. وَلَا يَتَجَسَّسُونَ بَعْدَ بِأَصْنَانِهِمْ وَلَا يَرْجَاسَانِهِمْ وَلَا يَنْسِيءُ مِنْ مَعَاصِيهِمْ، بَلْ أَخْلَصُهُمْ مِنْ كُلِّ مَسَاكِينِهِمِ الَّتِي فِيهَا أَخْطَأُوا وَأَطْهَرُهُمْ فَيَكُونُونَ لِي شَعْبًا وَأَنَا أَكُونُ لَهُمْ إِلَهًا.²⁴ وَدَاوُدُ عَبْدِي يَكُونُ مَلِكًا عَلَيْهِمْ، وَيَكُونُ لِجَمِيعِهِمْ رَاعٌ وَاحِدٌ، فَيَسْلُكُونَ فِي أَحْكَامِي وَيَحْقِطُونَ قَرَائِضِي وَيَعْمَلُونَ بِهَا.²⁵ وَيَسْكُنُونَ فِي الْأَرْضِ الَّتِي أُعْطَيْتُ عَبْدِي يَعْقُوبَ إِثَّاها، الَّتِي سَكَنَهَا آبَاؤُكُمْ، وَيَسْكُنُونَ فِيهَا هُمْ وَبَنُوهُمْ وَبَنُو بَنِيهِمْ إِلَى الْأَبَدِ، وَعَبْدِي دَاوُدُ رَئِيسٌ عَلَيْهِمْ إِلَى الْأَبَدِ. وَأَقْطَعُ مَعَهُمْ عَهْدَ سَلَامٍ، فَيَكُونُ مَعَهُمْ عَهْدًا مُؤَبَّدًا، وَأَقْرِهُهُمْ وَأَكْثُرُهُمْ وَأَجْعَلُ مَقْدِسِي فِي وَسْطِهِمْ إِلَى الْأَبَدِ.²⁷ وَيَكُونُ مَسْكَنِي قُوقَهُمْ، وَأَكُونُ لَهُمْ إِلَهًا وَيَكُونُونَ لِي شَعْبًا.²⁸ فَتَعْلَمُ الْأُمَمُ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ مُقَدَّسٌ إِسْرَائِيلَ، إِذْ يَكُونُ مَقْدِسِي فِي وَسْطِهِمْ إِلَى الْأَبَدِ.

darauf du geschrieben hast, in deiner Hand halten, daß sie zusehen,²¹ und sollst zu ihnen sagen: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich will die Kinder Israel holen aus den Heiden, dahin sie gezogen sind, und will sie allenthalben sammeln und will sie wieder in ihr Land bringen²² und will ein Volk aus ihnen machen im Lande auf den Bergen Israels, und sie sollen allesamt einen König haben und sollen nicht mehr zwei Völker noch in zwei Königreiche zerteilt sein;²³ sollen sich auch nicht mehr verunreinigen mit ihren Götzen und Greueln und allerlei Sünden. Ich will ihnen heraushelfen aus allen Örtern, da sie gesündigt haben, und will sie reinigen; und sie sollen mein Volk sein, und ich will ihr Gott sein.²⁴ Und mein Knecht David soll ihr König und ihrer aller einiger Hirte sein. Und sie sollen wandeln in meinen Rechten und meine Gebote halten und darnach tun.²⁵ Und sie sollen wieder in dem Lande wohnen, das ich meinem Knecht Jakob gegeben habe, darin ihre Väter gewohnt haben. Sie sollen darin wohnen ewiglich, und mein Knecht David soll ewiglich ihr Fürst sein.²⁶ Und ich will mit ihnen einen Bund des Friedens machen, das soll ein ewiger Bund sein mit ihnen; und will sie erhalten und mehren, und mein Heiligtum soll unter ihnen sein ewiglich.²⁷ Und ich will unter ihnen wohnen und will ihr Gott sein, und sie sollen mein Volk sein,²⁸ daß auch die Heiden sollen erfahren, daß ich der HERR bin, der Israel heilig macht, wenn mein Heiligtum ewiglich unter ihnen sein wird.